

ner. §. ult. verb. Pontifex. ff. de muner. & honor. Christophor. de Paz in tract. de tenuta. q. 63. num. 30. p. 2. & sic Clericus, qui virtute executionis rem possidet, si postea rescindatur, non poterit declinare, quia in cum res affecta transit reuocabiliter, & cum causa variabili à primordio tituli, & acquisitionis, vt supra latius.

77 Insuper probatur, quoniam quem possidere, vel in possessione esse, est questio facti non iuris, eleganter examinat, & resoluit latè post alios Menoch. de rei. poss. rem. 3. n. 745. & supra à n. 743. sed de facto etiam rei spiritualis incidenti iudex laicus competens est, tenent B. Alexan. & Iff. in l. quorues. C. de iudic. Roma. in l. Titia. ff. solut. matrimo. Capici. decis. 7. num. 2. & 3. Ferr. cauel. 53. Aymon. conf. 253. num. 2. Afflic. decis. 219. Roland. conf. 12. num. 24. volu. 2. Vant. de nullit. senten. ex defectu iurisd. num. 54. in si. de communi, post Alexan. in d. l. Titia. Roma. restantur Couar. in epitome de spons. cap. 8. §. 12. num. 3. Tusc. in commu. opini. 90. & Villalob. commu. opini. verb. iudex secularis n. 107. & seqq. Menoch. de retinen. poss. rem. 3. n. 336. & de recuper. rem. 15. num. 338. Atnal. Albert. in tract. de agnosce. assertio. Catholi. & hereti. quest. 25. num. 51. 52. & 54. latè comprobatur, & examinat Prosp. Farinac. in practi. crimi. tom. 1. q. 8. n. 25.

78 Et quòd ad impediendà rei executionem sententiæ, de solo, & mero facto possessionis tertij oppositoris cognoscatur, mirabiliter tenet, & nouissimè Ludouic. Peguera decis. cini. 215. num. 7. & post hac Ceuall. in tract. de cognitio. per viam viol. quest. 16. nu. 17. in si. Quibus consonant, quæ supra hac 4. p. cap. 8. n. 62.

80 Et quòd iudex secularis possit cognoscere de hac facti questione, & oppositione ad effectum remittendi, probatur insuper, quia quando captus à seculari iudice allegat, se esse Clericum, huius articuli laicus bene assumit cognitionem, quoad effectum se informandi, vtrum ille statim, & absque vlla retentione remittendus sit, cum ad id sufficiat quasi possessio Clericatus, quæ laico non denegatur, vt tradunt Felin. in c. fin. de exceptio. num. 10. Bald. in l. si qua per calumniam. num. 2. C. de Episco. & Cleri. Iul. Clar. in practi. §. fin. quest. 36. num. 21. probat latè Torre Blanca in tract. de magia lib. 3. cap. 26.

81 num. 17. Quinimo secularis poterit cogere Clericum, vt sibi ostendat ea, quæ allegaturus est apud Ecclesiasticum, vt videat vtrum sint conclusoria, aliàs procedet ad vltiora, idem Felin. in c. cum sit Romana. num. 3. de appella. Alexan. in l. Titia. ff. solut. matrim. Dec. in c. decernimus. num. 24. de iudic. Cacher.

decis. 30. num. 15. Torre Blanca in tract. de magia lib. 3. cap. 26. num. 18. Omnes enim præsumuntur laici, quandiu de contrario non constat. Ripa in d. c. decernibus. num. 4. Boer. decis. 171. num. 14. Farinac. quest. 8. num. 38. quare captus obicere debet declinatoriam, & ostendere titulum, cum sit fundamentum suæ intentionis. Didac. Perefcus in l. 1. tit. 3. lib. 1. ordinam. Torre Blanca vbi proximè num. 20. cuius rectè laicus assumit cognitionem, vt sciat vtrum captus sit suæ iurisdictionis, necne. l. si quis ex aliena. ff. de iudic. c. super literis. de rescript. Quod non solum ad se informandum, sed ad cognoscendum & pronuntiandum in Regno Neapolis obseruari, testatur Caraura in Constitutio. mag. Cur. cap. 235. num. 4. & in Francia Rupelan. lib. 4. institutio. cap. 6. quod respectu pronuntiationis in Hispania non admittitur, nec meritò practicator, sed respectu sui animi instructionis, ad effectum statim remittendi captum, & ad euitandam plenam & longam dilationem, quæ ex cognitione, quæ Ecclesiastico competit, oritur.

Pro quo etiam facit, quòd qui petit confirmationem suæ possessionis, defensor dicitur, non actor. gl. in l. 1. verb. fiat. ff. de Carboni. edicto. Bal. in l. post sententiam. n. si. C. de sentent. & int. omni. iudic. latè probat Christophorus de Paz 2. p. cap. 63. num. 9. Iis accedat, quòd dicit Cardin. Tusc. practicar. conclus. tom. 1. litera A. conclus. 118. num. 24. post Petrum de Ancharan. consil. 333. dubia quibus in princip. num. 1. & num. 2. quòd reus verè efficitur actor, & partes actoris sustinere cogitur possessor, & quilibet alius, qui se opponit executioni trium conformium, & omnis alius, qui venit ex transfuerso, quia verè efficitur actor, ideo non declinat forum, etiam si esset Clericus, quia coram seculari compellitur defendere. Eadem etiam & alia multa ad propositum repetit ipse Tusc. concl. 83. litera F. per totam. tom. 8. qui quidem Tusc. in d. concl. 118. num. 30. inquit, quòd dicitur actor, qui alium in iudicium, seu ad iudicium prouocat, etiam si aliàs sit reus, ideo captus pro fuga, si citat ad iudicium, vt declarat capture nulla, licet in capture sit reus, tamen in iudicio nullitatis capture dicitur actor, quia prouocat ad iudicium, secundum Roma. conf. 217. res ista. vbi Apostilla verbo. prouocat. dat concordantes. prout & de clerico aliàs dicimus, qui si sententiam à seculari iudice latam nullam dicit, coram seculari iudice nullam allegare debet, non autem coram Ecclesiastico. ita Afflic. in constitu. ab omnibus num. 8. rub. 65. de senten. in script. foren. num. 1. Giurba decis. 25. num. 9. quæ quidem

quidem resolutio vera est, & practicabilis, aliter enim magnum daretur absurdum, si ab executoro seculari hæc cognitio abstraheretur, foret enim in manu cuiusvis clerici, suspendere quauislibet executoriales inter laicos obtratas, interdum fraudulenter, & interdum simulatè, quod nec ius nec æquitas patiuntur.

89 Secundum autem inquirendum est; an quando sententia, quæ exequenda tradatur, lata inter laicos, scilicet; & à iudice laico, verè & realiter præiudicat clerico, vel ex natura causæ, vel secundariò, accessoriè, & in consequentiam, vt puta; quia ipse clericus emit in subbafatione rem debitoris, virtute executionis postea reuocata, (vt hucusque diximus) vel aliter in ipsum exequendo transtulit executor, vel rem litigiosam emit, variisve aliis modis clericum virtualiter comprehendit, & afficit. an ipse executor laicus possit realiter sententiam contra clericum exequi, absque excessus reatu, vel requirendus est ecclesiasticus iudex, vt illam exequatur.

Et quòd executor eam exequi non possit, 90 facit, quia si iudex secularis elegit clericum depositarium, tunc licet idem iudex cognoscat, & ordinet, esse restituendum depositum. Bald. in l. acceptam. num. 6. C. de vsur. & in l. si fideiusfor. §. fin. x. lect. ff. qui satis. cogan. per text. in h. §. penul. C. de bonis aucto. iudic. poss. Salicet. in d. l. acceptam. colum. fin. Iff. d. l. fideiusfor. §. si. colum. 1. & in l. 1. in fin. numer. 7. ff. de offic. eius. Aufret. in additio. ad Capell. Tholo. decis. 168. & in tract. de potestate secul. regn. 2. fall. 4. num. 14. & in d. l. 1. de offic. ordi. Guillem. Benedi. in cap. Raynuntius. verb. & uxorem. numer. 419. Tiraquell. de retract. tit. 2. §. 4. gloss. 7. numer. 10. Afflic. decisio. 24. num. 3. & ibi Viti. Maran. de ordin. iudic. p. 4. dist. 11. num. 62. Cumia. super ritu magne Curie cap. 19. num. 24. & seq. Carroc. in tract. de depof. in tit. de causis. num. 40. Marta de iurisd. cent. 2. casu 104. num. 8. tamen istam doctrinam & opinionem declarat ipse Marta ibi n. 9. vt procedat quoad iudicem secularem declarantem, depositum esse restituendum, non autem respectu coactionis clerici depositarij ad restituendum.

91 Prout etiam quando clericus deputatur sequester per iudicem secularem, qui potest ab eodem iudice seculari condemnari & iuari, vt restituit sequestrum, secundum Bal. in l. 4. §. si satisfactum. vbi Iff. n. 6. ff. qui satis. cogan. Stephan. Auf. in tract. de potesta. secul. in eccl. regn. 2. fall. 14. vers. & istud possit adduci. & in additio. ad Capell. Tholo. decis. 167. Afflic. decis. 74. cum aliis, per Vinc. Carroc. in tract. de sequestro 1. p. in q. 1. quest. 1. princ. Marta de iurisd. p. cent. 2. casu 123. à prim. ta.

Salgado de protect. Reg. Tom. 1 l.

men ipse n. 4. declarat, posse secularem iudicialia ordinare, sequestrum esse restituendum, sed executionem esse faciendam per iudicem ecclesiasticum, qui quidem in isto & præcedenti casu nimis de vilibus, & apparentibus rationibus mouetur.

Et generaliter quòd in quocunque casu 92 possit iudex secularis ferre sententiam contra clericum, puta; in causa reconuentionis, semper executio faciendae est per Episcopum loci ad instantiam iudicis secularis, probant Anto. de Butr. num. 20. & Socin. in c. 1. de mutuis petitiis. Ancara. in c. 1. nota. 4. de cleri. coning. lib. 6. Viuius decis. 49. aliàs 46. n. 6. lib. 1. Mart. de iurisd. 1. p. cap. 50. num. 34. & per eandem Viuii decisionem idem affirmat Mar. Anto. Genuef. in praxi Curie Archiepiscopi. Neapol. cap. 12. dicens, quòd quando aliquis clericus reconuentus apud iudicem secularem fuit ab ipso condemnatus, solet Vicarius facere præceptum iudicibus, & aliis, ne molestent in persona, aut bonis, clericum sine licentia ipsius Vicarij, sub pœna excommunicationis, & postea visa sententia, ac processu iudicis secularis, mandat executionem fieri contra clericum, vbi procedit comprobans ipse Genuefius.

Vltimò & illud considerari potest pro hac 93 parte, quoniam etfi contra tertium rei litigiosæ possessorem directò, & absque nouo processu, fieri possit executio inter alios lata, & eidem tertio omnino præiudicat, vt latè probauimus ex pluribus Doctoribus supra cap. 8. de perfo. ad perfo. vers. supradictis conuenit quòd, & c. n. 168. hac 4. p. quoad 94 vitium litigij omnes ecclesiasticos etiam ligari. est text. in cap. eccl. 1. & 2. vt lite pendens. vbi Ioan. Andr. Anto. de Butr. Abb. & cæteri. Marta de iurisd. 4. p. cent. 1. casu 35. n. 9. & tam in beneficialibus, quàm in profanis, plures citat Carolus de Grassis, de effectib. cleri. effectu 2. à n. 256. 257. & 258. vbi copiosè. tamen Marta ipse intelligit, vt quantum attinet ad sententiæ late per laicum iudicem, inter laicos, puta; executionem non posse fieri per eundem secularem in clericum, rei ipsius litigiosæ possessorem, sed per iudicem ecclesiasticum, per text. in c. eccl. 1. vt lite pendente. vbi summus Pontifex auocat ad se causam à Senatore vrbis, & c. Ex quibus videtur concludendum, sententiam, quam in casibus sibi permissis tulit iudex laicus, contra clericum, non posse per illum exequi, sed per ecclesiasticum ad eius requisitionem.

Sed contrariam sententiam, & opinionem, 96 imò iudicem secularem posse realem facere executionem sententiæ à se late contra clericum, in casibus, quibus sibi à iure cognitio

cc per

permissa est, vel aliter ex natura rei nocet sententia super re à se possessa, vel detenta, ut veriorum opinionem resoluat Guillel. Benedi. in c. Raymuntius verbo, & uxorem. decis. 2. n. 147. sequitur Barbo. in l. qui prior. 29. à num. 93. cur multis seqq. ff. de iudi. fol. 289. dicentes, verius esse, secularem iudicem, in quibus casibus sententiam validè tulit aduersus clericum, posse iubere executionem fieri in eius bonis temporalibus. l. addictos. cum gl. C. de Episcopali audien. l. 2. C. ut nemo priuatus, qui testatur ita cõmuniter praticari in Lusitania, & ita esse

97 lege illius regni determinatum. Et reddit rationem, quia eodẽ modo, quo cognitio causæ pertinet ad secularem, ita etiam executio in temporalibus debet ad eum pertinere, ut etiam ipse Barbo. in l. si quis posteaquam. n. 165. de iudic. fol. 105. & iudicium executiuum, atque sententiæ executio debet spectare ad il-

98 lum iudicem, qui de causa principali cognouit, ut dicit Mart. tract. de iurisd. 4. p. cent. 1. casu 89. n. 33. per l. nulli. C. de iudi. & ordinarij. C. de rei vindic. cap. 1. de caus. poss. & proprii. Hanc partem, & opinionem tenet etiam Trentacinq. ius l. 1. quest. forens. q. 79. eam etiam tenet Innoc. in c. 1. de mu. peti. vbi dicit, quod iudex laicus exequitur sententiam suam in bonis clerici coram eo reconuerti. Sequitur Felin. in c. significasti. sub n. 4. vers. sed moderni tandem tenent, & c. de off. delega. & testatur ita tenere Modernos ibi per doctrinam Innocentij. Tenet etiam Ioan. de Immo. in c. 1. de mutuis peti. latissimè comprobat Carolus de Grassis, de effect. cleri. effect. 1. à n. 789. & 791. post Palac. Rub. secus si executio in persona sit faciendâ clerici.

99 Et Barbo. vbi proxime n. 99. respondet ad illam difficultatem, quæ oritur ex sua resolutione, nempe; pari ratione iudicem ecclesiasticum in casibus, quibus potest contra laicos procedere, possit etiam executionem facere in eorum bonis, cum contrarium verius sit ex iis, quæ Couar. in pract. quest. c. 10. n. 2. vers. 3. cui satisfaciunt Barbo. d. n. 99. in hac materia esse constituendam differentiam inter iudices ecclesiasticos, & seculares, nam seculares possunt exequi suas sententias in bonis temporalibus clericorum, & tamen ecclesiastici non possunt suas exequi, in temporalibus laicorum. Ratio differentie est, quia licet personæ clericorum sint exemptæ à iurisdictione secularium, bona tamen temporalia ipsorum, cum sint in territorio regis secularis, illi subiiciuntur. Felin. in c. eccles. n. 8. de constitutio. & nos alibi latius. & ideo secularis tanquam in bonis sitis in suo territorio, poterit facere executionem. l. qui restituere. ff. de rei vindic. ecclesiasticus autem ultra ambitum ecclesiæ, & pertinentia ad spiritalia,

nullum censetur habere territorium. c. licet ex susceptio. de for. competen. c. causam. el. 2. & ibi Panormi. n. 3. qui filij sint legit. gl. & Bal. in l. episcopale. C. de episcop. audi. Bellug. in specul. Princip. rub. 14. §. nunc videamus. n. 37. pag. 87. & eadem ratione non posse iudicem ecclesiasticum proprio iussu, & autoritate iubere capi laicum, & existentem in alieno territorio, comprobat latè ipse Barbo. à n. 99. cum seqq. & passim alibi per Doctores.

Et pro hac parte facit, nam in casibus, in quibus iudici ordinario ecclesiastico specialiter permittitur cognitio, & punitio religiosorum, aliàs à sua iurisdictione exemptos, & priuilegiatos, in iis omnibus potest ipse Episcopus ordinarius suas exequi sententias aduersus præfatos religiosos, nulla præmissa, nec postulata requisitoria. ita latè examinam̃s concludit post alios. Cened. in canoni. quest. q. 26. à princ. vbi mirabiles adducit doctrinas, quæ nostræ rectè conducunt.

Hinc videmus, quod in iis casibus, in quibus clericus propter negotiationem debet gabellam, potest coram iudice seculari conueniri, & illam ab eo exigere, & exequi in temporalibus, scilicet; ipsius clerici, captis pignoribus ad solutionem adstringere, persona tamen eius semper excipiendâ, nec propter gabellæ debitum incarcerationandâ, ita Mexia Pontius in pragma taxæ panis conclus. 5. num. 23. Petrus Rebuff. ad l. Galli. 2. tom. de mercato. minutatim vendend. gl. 13. Boërius de cõsione 246. num. 4. bene Azeb. in l. 11. tit. 3. lib. 1. recipi. optimè explicat Lafar. tractatu de Gabell. cap. 19. num. 84. qui n. 85. ex resolu. per Gregor. Lop. in l. 49. ver. las franquexas in fi. tit. 9. p. 1. aduertit, si dubium fuerit, an clericus sit negotiator nec ne, poterit iudex laicus de causa cognoscere, tanquam de fundamento suæ iurisdictionis.

Hinc depositario, seu sequestrario constituto clerico per iudicem laicum, ipsemet potest depositum ab eo remouere, & altringere ad restitutionem captis pignoribus, & tenent omnes Doctores supra citati in proposito in fundamentis contrariæ partis. à num. 90. & seqq. & idem tenent plures alij, quos refert, & sequitur Menoch. de recuper. poss. rem. 15. num. 215. Marant. de ordin. iudicio. 4. p. dist. 11. n. 62. & 37. Aufres. in tract. de potest. secul. super eccles. 2. regul. fall. 14. Auiles in cap. 20. pract. gloss. execution. num. 6. & in cap. 20. verbo, vsurpar. num. 10. Didac. Perez in l. 1. tit. 10. colu. 1142. lib. 3. ordin. vers. queri. 12. Gregor. Lopez in l. 3. tit. 3. p. 5. plurimi, quos refert, & sequitur Mexia in pragmat. ca. taxæ pan. concl. 5. num. 35. infiniti penè sequuti per Bobadi. in polit. lib. 2. c. 18. n. 130. plures referens sequitur Prosper Farinacius

in pract. crimi. quest. 8. sub n. 123. quando executio sit faciendâ in re, non tamen in persona clerici, ita eleganter latè Grassis de effect. cleri. effect. 1. à n. 855. vbi latissimè & tenent loa. Iacob. Masull. in addit. ad Capi. decis. 7. n. 4. allegans Vrsil. ad Afflic. decis. 173. Calefar. in l. 1. n. 36. vers. id. cap. clericum ff. de iudi. dicentes, quod si executio sequestrari, aut depositi est realis, non personalis, possit per eundem iudicem laicum fieri.

106 Innumeros alios & singulares casus singulatim eleganter refert Castell. à Bobadil. in polit. lib. 2. c. 1. à n. 66. n. 117. & n. 118. n. 122. n. 123. & n. 124. n. 126. & n. 137. & seqq. n. 109. 227. n. 244. n. 153. n. 306. & 320. Quibus quidem casibus specialiter ab eo relatis post multorum Doctorum comprobationem, potest iudex secularis cognoscere aduersus Ecclesiasticas personas, & simul suam sententiam exequi in earum bonis temporalibus, & compellere captis pignoribus, quos omnes casus per te videre poteris, mihi autem ad nostræ doctrinæ comprobationem sufficere referre, non transcribere.

107 Nec est audiendum Martia ex proprio Marte, & debilibus quidè rationibus motus cõtra communem (ut assolet) in casibus quibus illum retulimus sursum n. 90. & sequentibus.

108 Huius tamen partis resolutio minore habet difficultatem in clerico possidete rem emptam in subhastatione, postmodum annullata, & executione reuocata, vel vbi interueniente executoris excessu, rem emit, vel aliter nactus est, vel quado rem litigiosam possidet, quia iis casibus cum venditio, & acquisitio sit nulla, fingitur, & consideratur à iure, res adhuc permanere in potestate alienantis, & nunquam eius dominium euasisse, ut de re litigiosa communiter Doctores affirmant, quos retulimus supra hac 4. p. c. 8. de excessu, de perso. ad person. vers. supradictis conuenit à n. 168. de cæteris verò probauimus supra hoc c. vers. vides igitur. n. 63. & 64. cum seqq.

109 Sed sic est, quod quando propter nullitatem alienationis (ut in pacto de non alienando rei pignoratæ adiectu de quo supra) consideratur, & fingitur res adhuc esse in potestate alienantis, executio, quæ contra illum competit, habet etiam locum aduersus clericum illius rei tertium possessorem, & hoc coram iudice seculari, ut post Guil. Bal. & alios dicit communem Aufres. de potest. secul. super Ecclesi. regul. 2. Gregor. Lop. in l. 51. tit. 6. p. 1. gl. 4. Vallas. de iur. empbyseu. q. 17. n. 7. Boba. in polit. lib. 2. cap. 18. n. 204. optimè Parlad. lib. 2. rerum quoti. c. fi. 2. p. §. 1. num. 11. quem referens sequitur Ceual. in contra commu. tom. 1. q. 36. à n. 14. vbi latius prosequitur plurimos allegans, licet contrarium tenuerit Gasp. Ro. Salgado de protect. Reg. Tom. 1. l.

drig. de annu. reddit. lib. 2. q. 9. n. 58. vers. quod amplia. & n. 59. contra quem, & merito iterum tenet multo post hæc scripta idem Ceual. in contra comm. 4. p. q. 899. à n. 80.

Ex eodem fonte fluit, rem litigiosam, in Clericum lite pendente alienatam, posse ab eo auocari per iudicem secularem, & in eum directò fieri executionem sententiæ latæ ab eodem iudice; tenent Vrsil. ad Afflic. decis. 331. num. 3. cum quo transit Carpan. ad stat. Mediolanen. 68. num. 114. tom. 1. & Bin. conf. 187. num. 10. optimè Marius Giurb. in decis. 62. num. 7. ad fi. nec obstat Vincen. de Franch. decis. 549. num. 9. qui per Ab. in c. Ecclesia sanctæ Mariæ num. 11. ut lite pendente (qui quidem nihil adducit ad propositum) & per Socin. conf. 10. num. 30. volu. 4. dum affirmat, alienatione facta lite pendente in clericum, non à iudice laico, sed ab Ecclesiastico faciendâ est executio in eum: quoniam si ratio, qua se fundat Franch. esset vera, præcisè & necessariò procederet eius doctrina. est enim aduertendum, esse inter Doctores controuersum, & in duas opiniones factâ diuisiõ; an alienatio facta in fraudem iam paratæ executionis contra debitorem requirat rescissionem, vel directò possit ipsa res in pignus executionis capi, alij enim requiri dixerunt, & hanc sequuntur opinionem Franchis nihil mirum, ut illam firmaret doctrinam, etenim rescisio requirit ordinem iudicalem, & viam ordinariam, & supponit contractum mero iure validum. alij autem non requiri huiusmodi rescissionem sectantur, quorum opinio magis frequenter ab omnibus est recepta. Bal. in l. executorum n. 22. C. de executio. rei iudica. Cast. n. 8. Ill. n. 10. Cuma. n. 5. Herculan. n. 46. Latus in l. à diuo Pio §. si super rebus. de re iud. Ripa in l. 1. §. si hæres. num. 2. ad Trebell. Couarr. in pract. c. 15. Villalo. in arario commu. opinio. litera A. nu. 132. Papon. conf. 63. n. 4. Pancirol. conf. 186. n. 17. Ludouij. Perus. decis. 26. num. 9. Bella. tom. 2. commu. opi. lib. 7. tit. de executio. rei iudi. num. 55. Dueñ. Diaz ad Afflic. eiusdem opini. recenset Aloys. Leo in l. 1. numer. 4. C. de aliena. iudi. nunt. cau. fact. Vrsil. decis. 396. num. 38. num. 7. Natta conf. 250. num. 3. & 4. Amill. conf. 51. numer. 6. Neuz. conf. 20. num. 13. Decius conf. 187. & 189. in fi. Hondedeus conf. 20. numer. 52. & 56. volu. 1. Nig. Campan. in cap. Reg. Neapol. 151. num. 4. Carpan. ad stat. 160. num. 38. p. 1. Curti. Senior conf. 73. Ruin. conf. 87. num. 1. volu. 4. Ozal. decis. 64. numero 5. Ann. singulari 28. Capicius decis. 128. numero 12. Rimi. Lun. conf. 100. per totum volu. 1. Guid. Papæ decis. 81. Socin. conf. 13. volu. 4. Btrifac. conf. 190. numero 23. Torret. conf. 66. volu. 2. tt 2 Menoch.

- Menoch. *conf.* 319. n. 12. & *conf.* 1187. num. 4. & de *adipis. rem.* 5. num. 127. Cumia. *Rim.* 9. num. 37. *Surd. conf.* 533. num. 4. & 40. & post Parlador. quem sequitur latè & optimè Mar. Giurb. in d. *decis.* 62. numer. 6. & *seqq.* qui quidem omnes, & alij plurimi, quos nos retulimus latè hac 4. p. c. 8. à num. 174. illam sequuntur in hac controuersia distinctio-
- 114 nem; quòd quando dolus committitur in fraudem executionis, puta; quia iam pendebat lis super ea, alienatione facta in tertium in actione personali, sit directò executio, et si vitio litigiosi lis eo casu affecta non sit. aut etenim alienatio facta est duntaxat
- 115 in fraudem creditoris, puta; antequam lis mota sit, & tunc prius rescissorio iudicio agendum esse. & sic cum in casu, de quo agimus, rescissoria non sit necessaria, quod est fundamentum Franch. meritò per eius subuersionem doctrina corruet, vt & illi ita satisfacit Marius Giurb. *vbi proxime d. num. 7.*
- 116 Quòd pertinet, quòd cum is, qui dolo desit possidere, pro possessore habeatur, l. *pro possessore. de regul. iur. latiffi.* Peregrin. *de fideicommiss. artic.* 46. à num. 2. 6. fol. 286. Gratia. *discepta. foren. cap.* 78. à num. 9. cum *seqq. tom. 1.* vel aliter de simulata donatione, venditione, aut alienatione facta in clericum, aut aliàs, si appareat verè rem non exire de potestate conuenti, aut conueniendi etiam in clericum, fiet executio per laicum iudicem, latè Parlador. *lib. 2. rerum quasi. cap. fin. 2. p. §. 1. num. 11.* plurimos etiam referens sequitur Castell. à Bobadill. in *politi. lib. 2. cap. 18.*
- 118 *num. 132.* & quòd data dolosa alienatione in tertium fiat executio, ex alijs probat A sin. in *praxi §. 31. c. 4. à prin. Mart. de iurisd. 4. p. cent. 1. casu 35. n. 14.*
- 119 Et his accedit, quòd quando quis post commissum delictum, & post citationem realem, vel verbalem, & sic præuenta iurisdictione, vel etiam non præuenta, si verè, vel præsumptiue apparet in fraudem se fecisse clericum, adhuc coram seculari iudicio sit cõueniendus, per quem fieri potest etiam condemnatio, & similiter executio in pena pecuniaria in temporalibus, non tamen in persona clerici, cum sit iure diuino exempta à iurisdictione seculari. at tamen in bonis secularibus potest executionem facere condemnationis. ita post alios Aufser. *de possess. secul. regul. 1. fall. 11.* Nauarr. in *c. non dicitis 12. q. 1. n. 92. ad fin. plures Gutier. in pract. ad ll. Reg. l. p. quest. 5. num. 3.* Vincent. de Franch. *decis. 384. num. 3. 2. p. plures per Boss. in praxi cri. tit. de penis 38.* Couar. *pract. quest. c. 32. n. 4. vers. conclus. Placa de delict. cap. 35. num. 11.* Iul. Clar. in *prax. §. si. quest. 36. num. 43.* Gama de
- sacram. pract. quest. 5. n. 27.* Viuius *lib. 1. commun. opin. verbo. clerici. vers. ecclesiasticus.* Anton. de Matth. de *prorogatione iuris. n. 57.* latè profertur Barbof. *de iudi. ad l. si quis postquam. à num. 215.* ex eo, quia priuilegium acquisitum per fraudem, nihil prodest acquirenti. l. *hos accusare ff. de accusatio. l. si maritus. 15. §. lege Iulia. de adulter. & quia iudex secularis hoc casu magis dicitur iudex causa, quàm iudex personæ clerici, vide Barbof. ibi, qui per multos numeros multa adducit ad propositum.*
- Hinc falsò opinari constat Martam *vbi proxime num. 9.* quem adduximus pro contraria parte in vltimo fundamento. n. 93. asserentem, contra clericum, in quem res litigiosa alienata est, non posse per secularem fieri executionem suæ sententiæ latæ super ea, per text. in *cap. eccles. 1. ut lite pendente, motum ex eo, quòd summus Pontifex auocauit ad se causam à Senatore vrbis, quia in iurisdictionem temporalem non se intromitteret Pontifex, nisi attendens, Senatorem non posse, de clerico cognoscere. cui respondetur, quòd summus Pontifex se intrusit in causam, tanquam Dominus temporalis vrbis Romanæ, cum sit de patrimonio ecclesiæ. c. *Constantin. 96. d. vt optimè post Hostien. aduertit Abb. in d. c. eccl. sanctæ Maria. num. 7.* ex text. in *cap. per venerabilem. de electio. lib. 6.* qui quidem Doctores ad prædictam difficultatem alias simul solutiones assignat. Vide latissimè per Escac. *de appella. q. 8. à n. 127. art. 6. per totum, vbi latè de appellatione à Senatore. & faciunt quæ Felin. in c. significasti. sub n. 4. de off. delega. quod & in hoc casu quando adest vitium litigij, à fortiori dicendum est, quippe si in superiori, vbi propter alienationem in fraudem executionis paratæ, ad pecuniam res à clerico pignorat, quo casu non contrahitur vitium litigij, vt tenent Vrsil. Carpa. Beni. & Giurba supra. multo fortius dicendum est, quando ipsa res eo sit vitio affecta, quam quocunque vadat comitur.**
- Huic etiã parti rectè & fortiter fauet, quòd latè adducit comprobans Peregr. in *tract. de fideicommiss. art. 48. n. 62. & seqq.* quòd si clericus vigore l. *fin. c. de edicto diui Adri.* mittatur in possessionem hæreditatis autoritate iudicis secularis, & postmodò tertius compareat coram eodem iudice pro sui interesse, petès reuocationem possessionis, vel quia nõ fuit, vt debuit citatus, vel aliam aliquam legitimam exceptionem opponit; tunc ipse iudex secularis erit iudex competès, ad huiusmodi possessionis reuocationem, quia à principio hæc possessionis datio nõ fuit liberè, sed reuocabiliter, conditionaliterque cõcessa, siue quia expressè

- 126 expressè apposita fuit clausula (saluo iure, &c.) siue non expressa huiusmodi conditione, quia tacitè sunt subintelligitur. l. 2. §. *si quis à Principe. & §. merito. ff. nequid in loco publi. gl. fi. in cap. 2. ut lite pendente. gl. in l. fi. C. si contra ius vel vtilit. pub. & ibi B. & ceteri.* Marta *de iurisd. 4. p. cent. 2. casu 159. num. 22.* origo enim rei semper attendi debet, secundum ea, quæ nos latè superius diximus. Et contra hanc doctrinam (quæ vera est, & practicabilis) curandum non est de Marta in *tract. de iurisd. 4. p. cent. 2. casu 159.* in eam insurgentem, vt de more habet Peregr. autem sequitur Paz *tract. de senuta 2. p. cap. 64. n. 13.* facit Bald. doctrina in *d. l. fi. n. 45.* Cepola *conf. 28. 29. & 30.* pro nostra opinione.
- Quibus quidem rationibus, & autoritatibus, prout & praxis communiter obseruat, quòd reuocata executione, cuius contemplatione Clericus tertius emptor per substationem possidet, vel aliter ab illa executione sit causata sua possessio, vel quando per executorem excedentem in eum fuerit res translata; poterit per eundem executorem auocare, quod quando mediante excessu, aut inordinato processu rem clericus fuit adeptus, vt possit tunc res ipsa à clerico auocari per secularem, pro indubitabili teneo; ad quod ultra supra dicta illud considero, quoniam tunc iste talis non possidet. Enimverò quando iudex, seu executor excedendo, attentando, aut aliter, nulliter processit, iuris ordinem omittendo, nec priuat possessorem possessione, nec illam transfert in accipientem, vt & nos exactè probauimus supra hac 4. p. cap. 8. de excessu de perso. ad perso. *vers. nunc. tractandum. n. 100.*
- 129 & sic cum careat possessione, se executioni rei opponere non posse, indubitanter est, vt & ibidem nos probauimus, præcipuè n. 73. & 62.
- Ex præfatis pendet etiam resolutio ad propositam superius difficultatem; an iudex Ecclesiasticus vim faciat inhibitionem emittere executori laico, quando in clericum possidentem rem, de cuius executione tractat, & an ab huiusmodi inhibitione appellationi interiectæ non deferens, vim faciat Ecclesiasticus. In quo dicendum venit, quòd quando sententia lata à seculari virtualiter, aut in consequentiam, aut secundariò præiudicat clerico possessori ex natura rei, & iudicij; tunc non poterit inhibere executori, secus autem quando sui natura virtualiter, nec in consequentiam clerico possessori non citato minimè præiudicat sententia; quia tunc sicut non poterit secularis exequi in clericum, ita nec vis fiet inhibendo, quæ resolutio rectè & apertè colligitur
- Salgado de *protect. Reg. Tom. 1. l.*
- ex Mar. Anto. Genuen. superius pro contraria parte præcedentis difficultatis allegato, in *praxi Curie Neapo. Archiepisc. c. 2. per totum,* dum concedit inhibitionem, quando iudex secularis non potest exequi aduersus rem clericis, & sic rectè sequitur per argumentum à contrario sensu, & à ratione cessante, (in qua se fundat) quòd vbi potest secularis exequi, minus poterit Ecclesiasticus iudex inhibere, tunc namque potest inhiberi secularis, cum procedere in causa contra clericum non potest, latè per Lancelo. *de attent. 2. p. cap. 20. in præfatione à numer. 77.* latè etiam Mandof. *de inhibitis. quest. 10. vsque ad questio. 14.* benè Mart. *de iurisd. 2. p. cap. 42. per totum,* vbi etiam tractat, an; & quando appellatio ab inhibitione, vel eius reuocatoria amoueat impedimentum iudici laico inhibito, vt de cetero queat in causa liberè procedere.
- Sed hæc resolutio indubitanter procedit, quando secularis, qui potest exequi, prosequi iam executionem incipit, an autem idem erit, vbi iudex Ecclesiasticus præuenit inhibitionem nondum incipientem seculari, magna est difficultas, ex eo, quòd dicit Prosper Fari. in *practi. crimi. tom. 1. q. 8. sub num. 25. vers. sublimita secundò.* cum Gerard. *singul. 96.* post Bal. Butr. & alios, quos ibi referendo sequitur, nempe; iudicem secularem de questione facti rei spiritualis incidenti posse cognoscere, nisi quando iudex Ecclesiasticus inhibuisset iudici seculari, ne se intromitteret in questione spirituali, etiã super solo facto consistente, nam si hæc inhibitio emanasset immediatè, & antequam iudex laicus inceperit, cognoscere super illa facti questione, non potest se in ea amplius intromittere, & ideo esse cautelam (dicit ille Fari.) vt oblata incidenti super spirituali causa questione, etiam facti coram seculari iudice, is, cuius interest, statim Ecclesiasticum iudicem adeat, ab eoque petat, vt illius questionis cognitionem assumat, laicumque inhibeat, qua emanata inhibitione, antequam iudex laicus de causa cognoscere incipiat, illa terminanda erit per iudicem Ecclesiasticum, & non secularem, quam difficultatem vltèrius non disputo, cum defessus calamus longam examinationem iam non patiat.
- Nunc autem quæri potest: an excessus repositio effectus suos extendat ad fructus perceptos per possessorem rei, de cuius repositione, & restitutione tractatur, etiam si in sententia reuocatoria executionis de eis nulla facta sit mentio. Et videtur quòd non quia sententia ad non expressa non porrigitur, cum sit stricti iuris, vt capitibus superioriorum

perioribus latè diximus. Et quia iustè possidet, qui auctore Prætorè possidet. *l. iustè possidet. de acquir. poss. & cum vigore sententiæ iudicis possidet, bonæ fidei possessor iudicatur, quo casu suos facit fructus, nec teneri ad eius restitutionem. iuxta text. in l. 4. §. ff. finium regund. §. si quis à non Domino instrit. de rerum divi. l. bonæ fidei emptor. ff. de acquir. rer. domi. Curti. Senior conf. 71. Afflict. decis. 188. num. 2. & post alios Boëccius conf. 85. sub num. 13. Petr. Surd. conf. 115. num. 1. ubi subdit, etiam quòd possideret sine titulo, vel cum titulo inualido. *l. questum in fi. de acquir. rer. domi. Menoch. de recuper. rem. 15. n. 582. alios allegans, quæ conclusio procedit, etiam si sententia, cuius occasione quis possidebat, reducatur ad irritum, vt tenet Boëccius d. conf. 95. num. 24.**

140 Sed contrariam sententiam, & opinionem longè de iure veriorem, receptioremque existimo; imò quòd sententia, aut executione irrita, & reuocata, cuius causa, & contemplatione quis possidebat; rem cum fructibus restituere teneatur. Quòd probatur, quia quando titulus sui natura est resolutibilis, facta resolutione, res cum fructibus interim perceptis restituitur. *l. eum qui emit. in prin. litem quòd dictum est. l. Imperator ff. de in diem adiect. l. is qui §. si fundus ff. quod vi aut clam. l. si ff. de iure fisci. l. 1. §. 1. & l. quòd si nolit. in fi. iunct. l. cum autem §. cum recbiberetur ff. de adilic. edic. l. lege ff. de leg. commiss. l. cum quis. & ibi Angel. & Alexander ff. de consuetud. ob causam. l. videamus. §. item & indebitum, & duobus seqq. ff. de vsur. l. 1. ubi Angel. Paul. & Alexan. C. de ijs quibus vt indig. & voluit gl. in l. si mortis causa donat. & ibi B. ff. de dona. causa mor. Bal. in l. ult. C. de vsu. & fruct. leg. & conf. 294. donatio causa mori. in prin. lib. 3. Pannormi. in c. illo vos colu. 2. de pigno. Ang. Arcti. in §. 1. ult. colu. vers. quòd quando reuocatur. instr. quib. non est permillum facere testam. Franci. Cre. singul. 15. si legatum soluitur. Tiraq. in l. si unquam. verbo. reuertatur. n. 268.*

142 Hinc fit, quòd quando titulus reducitur ad non titulum, & causa ad non causam, res cum fructibus restituuntur à possessore. Bal. in l. si. C. sententiam passis. Felin. in c. cum causa colu. penul. vers. respectu autem fructuum. de re iudi. Tiraq. ubi proxim. num. 278. ad fi. & cæteri citati Doctores. Roman. conf. 454. sub num. 27. inferens, quòd si titulus redactus ad non titulum, vel habens ortum à causa irrita, non operatur acquisitionè fructuum. sequitur Natta conf. 535. num. 12. Cachet. decis. Pedem. 160. num. 12. Surd. decis. 25. num. 21. & decis. 45. num. 11. & decis. 163. num. 16. & idem conf. 115. quasi per totum. & conf. 268. num. 29. 30. & 31. & conf. 372. num. 21. lib. 3.

Fab. Turet. conf. 13. num. 24. & conf. 23. n. 11. volu. 3. Rimi. lun. conf. 333. num. 21. & num. 51. & idem in §. 1. instrit. de donatio. num. 601. Mastrill. decis. 29. num. 56. & seqq.

Hinc etiam est, quòd quando possessionis apprehensio, per aliquem facta, ad non possessionem reducit, tunc res ipsa cum fructibus interim perceptis ab ipso possessore auferuntur; quamuis iudicis autoritate in possessionem missus fuerit, tenet Rom. conf. 454. num. 25. & tribus seqq. Natta ubi supra n. 11. Menoch. de recuper. rem. 15. n. 638. Matthæus de Afflict. decis. 18. num. 4. & 5. Ozal. decis. 159. num. 12. Innocen. in c. consulatione. num. 1. vers. idem etiam. de iure patro. Menoch. de retinen. rem. 3. num. 93. Arcti. in l. interesse n. 1. de acquir. poss. Christophor. de Paz in tract. de tenet. c. 11. n. 13.

Et in terminis, quòd irrita, aut annullata, seu reuocata sententia, cuius causa, & contemplatione quis possidebat, res sic cum fructibus restituenda, est text. optimus in l. filiofamil. §. cõtra tabul. ff. de inofficioso testam. quam meritò omnes exclamant, probant Ab. in c. cum caus. ult. nota. de off. deleg. Vulgof. conf. 136. num. 2. & conf. 190. num. 3. Prouinz in collecta. ad text. in l. si non fortem. §. si centum. ff. de conditio. indebi. Afflict. decis. 218. vbi Vrfill. decis. 40. num. 2. & decis. 249. Roman. conf. 454. num. 26. & 27. Natta conf. 535. num. 12. Alciat. conf. 160. num. 10. Curtius iun. conf. 153. n. 16. Mazol. conf. 109. num. 4. Capic. decis. 10. n. 12. Costa tract. de scientia & ignoran. gl. 13. n. 8. Torniol. conf. 79. num. 9. Sfort. conf. 96. Lamberteng. de contracti. mulier. gl. 1. num. 223. Valq. lib. 3. controuers. vsu frequent. 79. num. 9. Ioan. Garc. de expens. cap. 23. num. 24. Bursa. conf. 73. & conf. 220. Cardinal. Tulf. practica. conclusio. litera E. concl. 490. num. 30. 41. & 53. Bardell. conf. 59. n. 7. Rauden. de analog. c. 37. num. 209. Aldoui. conf. 50. num. 38. & conf. 51. num. 37. Plot. conf. 38. num. 14. Gutier. conf. 15. num. 11. & 12. Riminal. iunior conf. 333. n. 19. Af. de executione §. 4. cap. 21. Petr. Surd. conf. 14. num. 16. & conf. 115. num. 11. & conf. 168. num. 20. & conf. 372. num. 21. Rebuf. de liter. oblig. art. 1. gl. 12. num. 4. Morot. conf. 58. num. 8. Bosl. tit. de dama. in sol. num. 1. Caphal. conf. 198. num. 2. Præt. conf. 206. n. 39. Peregr. conf. 3. num. 71. volum. 1. Menoch. de recuper. rem. 15. num. 638. & de retinend. num. 26. Pinell. in l. 2. p. 2. num. 31. C. de bon. mater. & in l. 2. p. 2. cap. 4. num. 10. C. de rescin. venditio. Cumi. ritu 17. num. 157. & 158. & ritu 91. num. 17. Ozal. decis. Pedem. 160. num. 10. optimè Petr. Surd. decis. 45. à num. 10. vsque ad 12. & decis. 25. à 21. & iterum in tractatu de alimentis tit. 1. quest. 124. num. 8. Giurb. decis. 89. per totum. vbi mirabiliter. Mastrill. decis. 29. num. 4. & 5. Gratian.

Gratian. disceptatio foren. c. 157. num. 27. & supra, & insuper mox citandi.

146 Et quòd quis teneatur restituere fructus, quos percepit virtute decreti, in quo fuit ad iudicata possessio propter aliquod debirum, etiam pro parte debiti, quòd debebatur, tradunt Matth. de Afflict. decis. 218. ad fin. B. & Ill. in l. si non fort. §. si centum. ff. de conditio. ne. & alij, quos citat Menoch. de retinen. rem. 1. num. 26. Barbof. in l. diuor. §. si. num. 52. pagi. 1241. ff. solut. matrim. post Paulum de Monte Pico in l. post contractum num. 103. ff. de donatio. Bologni. in l. 2. ff. si quis rem minor. Neui. conf. 77. num. 23. Padill. in l. 2. num. 23. C. de rescin. vind. Boër. decis. 44. num. 26. & in conf. 23. num. 10. Ferrat. in form. in actione hypothecaria pag. 379. num. 1. Pelas à Mieres in tract. de maior. quest. 25. num. 36. 3. p. in nouiori impressione.

147 Et quòd quando debitor, cuius bona vendita fuere propter appetrium, à tali appetrium appellauit, & per iudicem appellationis fuit tale appetrium reuocatum, creditor teneatur restituere fructus, quos vigore appetrij percepit, tenet Matth. de Afflict. decis. 188. num. 4. Barbof. in d. l. diuor. n. 51. & 52. Mieres ubi proximè num. 28. & seqq. & num. 34. & 35.

148 Et corroboratur, nam facta venditione ob debitum, si res reddi iubeatur debitori, non ex gratia, sed ex iustitia, & iuris dispositione dicante, fructus etiam restituendi sunt illi, vt post Paulum de Monte Pico, Bologni. Neui. Padill. locis proximè citatis resoluit Petrus Barbof. d. §. si. num. 51. & post Ferrara ubi supra. Menoch. de arbitra. casu 288. num. 19. Pedemon. decis. 160. num. 16. in prius notandum dixit Mier. d. 3. p. quest. 25. n. 36. & faciunt, quæ nos supra diximus hoc capite in prioris questionis resolutione, fundam. 5. vers. quòd vltieris, & quinto probatur à num. 39. & seqq.

149 Et non solum quando sententia, & executio reuocata est per viam appellationis, sed & per reuisionem, vt vtroque casu sit res cum fructibus restituenda, iuxta text. in auth. que supplicatio. & ibi notat gl. cum legitimis augmentis, C. de precibus imperatori offerendis. & Bal. num. 5. Aloyf. num. 26. Rebuf. ad Regias constitutiones tit. de senten. execu. art. 5. gl. 3. num. 3. & 4. Franch. in c. dilecto n. 33. de appellationi. Morla in empirio iuris. tit. de iurisdi. omnium iudi. in premiss. num. 73. Vincent. de Franch. decis. 224. & decis. 288. & decis. 120. Capi. decis. 202. num. 10. & 12. Muscat. de fideicommiss. mod. 18. num. 20. Giurb. decis. 89. sub num. 2. vers. vnde est quòd reuocata sententia. Afflict. decis. 88. Mastrill. d. decis. 29. num. 9.

Quæ doctrina ampliatur, etiam in fructibus percipiendis, vt & ipsi sint ab huiusmodi possessore restituendi, ita ex Angelo, in l. sed parat. num. 2. in fi. ff. quod metus causa. Mastrill. in d. decis. 29. n. 5. Giurb. d. decis. 89. sub num. 2. Pacif. de Saluan. interdico, inspectio. 4. cap. 1. num. 47. & etiam contra fiscum, text. in l. 1. & 2. de fide haste fiscal. lib. 10. & ita decisum fuisse testatur Giurb. ubi proximè sub d. num. 2. & faciunt ad propositum, quæ dicit Lancelo. Rober. de attentat. 3. p. cap. 31. à num. 22. & supra, quòd attentans non excusatur à fructibus, quos percepit, sed nec ab iis, quos percipere potuit, etiam si in sententia omissum sit, dicere de iis, quos percipere potuit, dummodo sint percepti ab aliquo tertio, qui causam habuerit ab ipso attentante condemnato, prout ita fuisse dictum in vna Perusina attentatorum coram Put. vt est decisio in recolletis Achil. de Grass. 140. fructus perceptos. sub rub. de fructib. affirmat Lancelo. ubi proximè. & generaliter Mandof. in tract. de commissio. 14. formul. commissio. nis attentat. in verbo, fructus. Enimuerò si huiusmodi condemnatus attentans aliquam allegat iustam causam, se excusandi à fructibus percipiendis, puta; quia dicit aliquem tertium, qui illos percepit; tunc licet excusetur à fructibus, quos percipere potuit, ita vt pro eis executionem euitet, non tamen excusatur ab iis, quos ipsemet percepit. Mil. verbo, attentans, lire pendem. fol. 30. Achil. decis. 140. Rot. decis. 25. alijs 597. si spoliatus. de restitu. spoli. in antiq. Crescent. decis. 92. Moheda. decis. 2. & 10. Caputaq. decis. 237. incipit fructus 1. p. de quo articulo nos latius supra hac 4. p. cap. 10. de excessiua fructuum, & c. vers. quòd & illud pertinet. à n. 74. & 75. & 76. cum seqq. & vide etiam superius n. 41. & 42.

Hoc enim generale verum est, quòd fructuum condemnatio verificetur in fructibus perceptis per tertium, habentem causam ab attentante condemnato, vt ex Achil. & alijs Rotæ decisionibus firmat Lancelo. Robert. de attentat. 1. p. cap. 3. num. 23. & 24. Quòd pertinet quòd dicit Baeca in tract. de non meliorand. filiabus cap. 33. num. 6. cum seqq. quem sequitur Mieres de maiora. 3. p. cap. 25. num. 42. quòd dos data filie ultra summam taxatam per legem Regni, est reuocanda cum fructibus.

Cuius etiam est farina, quòd diximus venditore bonorum debitoris in causa executionis rei iudicate, vel publici instrumenti; nulliter tamen factæ per executorem, eo quòd minimè fuere seruata iuris solemnitates. nam propter hoc passim in tribunalibus huiusmodi executiones annullantur, bonis

nis cum fructibus debitori restitutus, soluta prius debita pecunia, hoc est, quæ deberi omnino, apparet ex pretio, pro quo vendita fuere, & hoc cum legitimo interfuturo simul, quod cum fructibus eiusdem rei facta omnium liquidatione proportionabiliter compensandum est, ut eleganter tradunt Ozaf. *decif. Pedemon. 160.* Sequitur Ioan. Franch. Bellacom. inter communes 1. p. lib. 5. tit. de *prædij minor. 19.* & ex aliis Gasp. Rodr. de *annu. reddit. lib. 1. cap. 14. num. 61.* vbi alia ponit exempla, optimè Mier. de *maio. 3. p. quæst. 2. §. à num. 28.* post Barbosam, in *l. dinor. §. si. num. 51. & 52.* Gabr. *conf. 33. num. 10. & conf. 168. num. 94.* Nicol. Boër. *decif. 44. n. 26.* Ferr. in *pract. in form. libell. pag. 379. colu. 1.* Gama *decif. 232. num. 5.* & eius addition. 234. qui refert Sfortiam *conf. 41. lib. 1.* & legendus est ipse additionator, *decif. 40.* eiusdè Gamæ. Latissimè etiam idè probat post alios Giurba *decif. 105.* quando executio quomodolibet sit reuocata, etiam per enormissimam læsionem, siue res creditorum sit adiudicata, siue quia ipse emit per suppositam personam, siue à tertio emptore, possessa per subhaltationem, quem vide.

157 Quæ consideratio non extra rem est, cum nemini dubium esse possit, excessum esse attentatum. Feli. in *c. cum olim. el. 1. num. 7. de off. delega. Maccar. de proba. tom. 2. concl. 1007. num. 22.* & excessus adinstar attentati reponitur, ut post alios Gratia. *discepta foren. c. 333. tom. 2. num. 7.* & est de mente Lancelot. de *attenta. 2. p. cap. 12. limi. 53.* à *num. 22.* & ita in terminis dixit Rot. ut testatur Seraphi. *decif. 10168. tom. 2.* dicens, quod excessus in executione causat attentatum, omnia quippe requisita attentatorum reperiuntur in excessu commissionis. Quare quæ diximus hactenus de attentato respectu fructuum, intelligatur & in eo, qui virtute executionis excessiuæ rem restituendam possidet, ut pariter ad eisdem teneatur.

160 Nec hos excusat ab horum fructuum restitutione titulus à iudice, & bona fides (de quibus diximus supra pro contraria parte,) quoniam sententia reuocata reducitur ad non sententiam, & perinde habetur, ac si nunquam fuisset sententiarum, latè Borgni. *Caval. decif. 40. n. 5. p. 2.* & lata vltima reuocatoria, illa prima dicitur illicite præcessisse & omnia retro acta pro illicite attætatis corrumpunt ipso iure. Vinc. de Franch. *decif. 120. & 136.* Carolus de Tapia in *compilati. iuris Regni Neapoli. lib. 3. tit. de assistentia. in Rubrica 40. num. 5. folio 226. & decif. 188.* Gratia. *decif. 120. Maltrill. decif. 29. num. 7.* Giurb. *decif. 89. sub n. 1.* Pro quo facit regula, quam tutam vocat Mier. *tract. de maior. 3. p. quæst. 2. §. num. 30. l. certum. C. de re iudica. l. 2. C. de fructu. & litium expens.* quod quilibet, etiam bonæ fidei possessor restituere tenetur fructus, quos lite pendente percepit, adeò ut retractata sententia, retractata intelligitur executio, & si in ea nihil dictum sit, ita ut omnia in pristinum statum debeant restitui, quæ occasione ipsius habuit victor in *c. accedens. verbo, vniuersa, ut lite non contestata.* quam ibi notant Bal. & Barb. *num. 77.* Ana. *singul. 472. & alleg. 93. num. 2.* Gallia. *conf. 37. num. 28.* Bal. *conf. 147. colu. 3.* Amat. *decif. 75. num. 10.* Contar. in *l. 1. in intellectu. num. 3. C. de momen. poss. Grati. decif. 220. à num. 4. vsque ad 8.* & additio. Calvac. *decif. 40. num. 51. 52. & 55. p. 2.* Franchis *decif. 136.* & per eundè Carolus de Tapia Regius meritisissimus consiliarius in supremo collateralis consilio Neapolitano, loco proxime citato.

Hinc meritò procedit, ut reuocata sententia, executionem etiam tacitè reuocari, ut attentatorum remedio bona capta relaxentur eodem imperio, quo fuerant concessa, ac si facta non esset executio. Vincen. de Franch. *decif. 126. & decif. 120.* Sacc. *conf. 78. num. 16.* Intrigil. *lib. 2. singul. 173. num. 83.* appellatione non obstante. Muscatell. de *fideiuss. 1. p. mod. 18. num. 14.* Hieronym. Gonzal. ad *regul. de men. & alter. gl. 6. num. 183.* plures citat Giurb. *decif. 39. num. 14.* & sicut nulla procedente sententia commissio executionis fieri non potuit, nec facta valet, ita etiam si præcesserit sententia nulla, commissio executionis fieri non potest, nec valet, si de facto fiat, ut ex *l. 4. §. condemnatum. & l. cum nulla. ff. de re iudi. c. pastoral. eodem tit.* Lancelot. Gallia. *conf. 61. num. 3. 1. 3. 4. & 35.* Viuius *decif. 53. num. 7. decif. 304. num. 5. & decif. 380. num. 2. 9.* Caval. *conf. 26. num. 6.* Areti. *conf. 56. colu. 1.* Torniol. *conf. 79. num. 50.* Berret. *conf. 34. num. 6.* Bertaz. *conf. crimi. 79. num. 3.* Turr. *conf. 7. num. 10. volu. 3.* Peregrini. *decif. 35. num. 9.* Aldouin. *conf. 110. num. 84. & 85.* Canalcan. *decif. 11. num. 63. p. 1. & decif. 3. num. 15.* Giurb. *decif. 89. sub num. 14.*

Quo supposito, sententiam reuocata non causare, nec præstare bonam fidem quoad fructuum acquisitionem, dicunt Doctores citati supra ad prin. huius quæstionis, vers. sed contrariam sententiam, & c. n. 140. & præcipuè Roman. & post eum Petr. *Surd. decif. 25. num. 21.* Maltrill. *decif. 29. num. 5.* & melius *num. 11.* Grati. *decif. 79. num. 12.* Cavalca. *decif. 11. num. 63. p. 1. & decif. 40. num. 53.* Caval. *conf. 26. num. 6.* Giurb. *d. decif. 89. sub n. 2.* vbi etiam dicit, quod titulus nullus nec aliquam tribuit exceptionem, aut effectum, l. quoties. ff. qui satisd. *cogan. Rebuf. conf. 190.*

Marefcot.

Marefcot. *lib. 2. var. resol. cap. 94. num. 35.* nam titulus inualidus habetur pro nò titulo. *l. nec vllam. §. item in ff. de petit. heredi. Marcab. conf. 10. n. 59.* Eugen. *conf. 43. n. 29.* Viuius *decif. 22. num. 8.* nec opitulatur ei qui possidet ex illo titulo, Afflicti. *decif. 271. num. 3. & decif. 228. & in cap. 1. §. præterea. gl. 3. num. 4. tit. que sint prin. caus. benef. amir. Rui. conf. 166. in fi. volu. 6.* Rolan. *conf. 41. num. 3. 1. volu. 3.* Gratia. *discepta foren. cap. 45. nu. 33.* *Surd. conf. 28. n. 53.* Morot. *conf. 58. n. 9.*

168 Sed huic quæstioni successiuè quæro, si est appellatum ab executore executorialium per condemnationem, pro cuius cognitione solet causa delegari, & committi cum clausula (parito iudicato) quæ illius est effectus, ut non possit quis audiri, nisi facta prius integrali executione, adnotata in *c. fi. de resti. spoli. Staphil. de liter. iusti. §. dicendum num. 82.* Vestr. in *praxi. lib. 8. cap. 3. num. 10.* Marefcot. *variar. resolutio. lib. 1. cap. 87. à nu. 1.*

170 dicens, quod cum dicta clausula proferatur per ablatium absolutum, tribuit iurisdictionem conditionalem, videlicet; quatenus sit paritum iudicato, & non aliter. *l. à restatore. ff. de conditio. & demonstra. c. cum dilecta. de rescript. Paris. conf. 94. num. 8. & conf. 45. num. 6. lib. 4.* Tiraq. *de retract. commentio. §. 2. gl. vni. num. 3. & 4.* Put. *decif. 283. lib. 2.* Capputa. *decif. 150. p. 1.* vnde in primis, & ante omnia possessio dimittenda est, & fructus, & expensæ vsque ad obolus debent restitui, anteaquam in causa procedatur, alias gesta ante partitionem ex defectu iurisdictionis erunt nulla, ut in dictis locis, & per Put. *decif. 429. lib. 1.* Marefcot. *vbi proxime sub num. 3.* vbi restatur ita fuisse resolutum per Rotam pluries, ut in vna Callagurritana Capellanæ sanctæ Crucis 13. Ianuarij 1589. coram Orano, & in vna Pampilonen. parochial. 4. Maij 1591. coram Penia. & in alia Foren. Parochial. 1. Iulij 1602. coram Litra. & de eodem anno in alia Pampilonen. priorat. 26. Aprill. coram Ludouif. etiam si eorum fructuum fiat oblatio, etiam liquidorum, cum sint cum effectu restituendi, ad hoc ut tollatur suspensio iurisdictionis. Staphil. *loco citato num. 82.* & ita fuisse pluries terminatum per Rotam, cuius affert decisiones, firmat Mart. *d. cap. 87. num. 4. §. & 6.*

173 Quo supposito, duo querenda sunt, primum an d. clausula (parito iudicato) operatur quoad fructus, quando facta est rei restituendæ condemnatio, & nihil de fructibus expressè dictum fuit; an secundus executor datus cum data clausula (parito iudicato) excedet, & nulliter procedet; si vtratur iurisdictione anteaquam paritum sit, etiam per prædictorum fructuum non expressorum actuali restitutione.

Et quòd non excedet, nec procedet nulliter, videtur probandum ex eo, quod expressè firmat Marefcot. *variar. resolutio. lib. 1. cap. 87. num. 24.* dum dicit, quòd quamuis d. clausula operetur ut non possit quis audiri, nisi facta integrali executione (ut dictum est) nihilominus istum effectum restringi, ut locum non habeat vltra iudicatum, *l. 1. c. si plures vna sententia.* quæ doctrina indubitabilis est, & verissima. ipse tamen reddit exemplum dicēs (vnde si aliquis fuerit condemnatus, restituere rem, & nihil dictum sit de fructibus, clausula (parito iudicato) non operatur quoad fructus, iuxta *l. termi. C. de fructu. & lit. expens. Dec. conf. 43. numer. 4. Nat. conf. 112.*) Quòd & ex eo comprobatur, quia si quis vigore instrumenti teneatur vltra rem aliquam, etiam ad interesse; si tamen non fuit condemnatus ad interesse, sed solum ad rem, non erit parendum quoad interesse. Decius *conf. 321. in prin. & testatur num. 25.* ita fuisse terminatum à Rota in vna Areti. bonor. 12. Ianuarij 1538. Ex quo sequitur, quòd cum dicta clausula non operetur horum fructuum restitutionem, similiter suspensa non sit iurisdictione iudicis, cui causa appellationis ab executione commissæ est cum dicta clausula, & per consequens procedet validè, & cum iurisdictione.

Sed veriolem esse contrariam sententiam, imò in vtroque casu errasse manifestè Marefcot. dictum exemplum constituendo, cum d. clausula (parito iudicato) horum fructuum, tacitè & virtualiter in sententia comprehensorum restitutionem operetur: probatur euidenter; quoniam quando ad rei restitutionem quis est condemnatus, tacitè virtualiter, & per iuris subauditionem veniunt fructus vigore verbi (restitutio) quo vitur sententia, quando scilicet, sumus in iudicio, in quo eius natura fructus alius veniunt, & illorum tacitè intelligitur facta condemnatio, latè comprobauimus hactenus, & euidentius supra hoc lib. 4. cap. 9. vers. hinc & in illam labimur, & c. à num. 93. vbi adeò videri factam condemnationem eorumdem, ut executio in illis debeat fieri, & executor in ea non excedet, quia quòd tacitè in sententia intelligitur, aut quòd ea tacitè necessariò inferitur, dicitur in ea expressum, ex Escacia *de appella. quæst. 17. limi. 6. memb. 9. num. 70. & 71.* & nos pluribus citatis passim probauimus in discursu huius tertie partis.

Sed illud, quòd licet non sit expressum in sententia, si tamen tacitè inest, & subauditur, atque subintelligitur, comprehenditur

tur sub d. clausula (parito iudicato) vti cætera, quæ in re iudicata exprimentur, quia in illo verificatur doctrina suprâ posita, per Marefcot. vt non operetur clausula vltra iudicatum, cum satis iudicatum dicatur, quod necessariò inducitur, & colligitur. Et comprobatur ex eo, quod dicit ipse Marefcot. d. cap. 87. num. 25. quòd si sententia lata est in iudicijs vniuersalibus, quia sicut sententia lata generaliter faciat rem iudicatam in omnibus pertinentiis, postea in executione declaratis, & liquidatis, ita etiam dicta clausula (parito iudicato) operatur quoad illas etiam non expressas in sententia, sed tacite subintellectas à iure, Rott. decif. 110. nu. 14. iuncto num. 35. p. 1. diuers. quia omne illud siue persona, siue res, in qua locum habet rei iudicatæ executio, sub dicta clausula cõprehenditur.

182 Et quòd dicta clausula operatur in iis omnibus, in quibus sententia transit in rem iudicatam, vel aliàs meretur executionem, probat Marefcot. *variar. resolut. lib. 1. cap. 87. num. 30.* ex eo, quia rescriptum Principis recipit interpretationem à iure communi, cum quo se confirmare censetur l. *rescripta. C. de precibus Imperatori offerendis. l. 2. C. de diuers. rescript. c. causam que. de rescript. Staphi. de liter. iustit. tit. de sanatio. process. cap. 4. num. 4. & seqq. fol. 419.* Escacia de appella. *quest. 17. limi. 6. memb. 7. à num. 123.* & iterum in *quest. 16. limi. 1. à num. 86.* Marquesa. *de commiss. 1. p. c. 10. ad princ.*

184 Hinc est quòd si executoriales expediuntur contra legitimum contradicentem, cui scilicet causa, & defensio principaliter competit, causaque sit non dolosè defensa, eum tacite præiudicent tertio secundariò, & in consequentiam, etiam si expressè non sit condemnatus, iuxta l. *ingenuum ff. de statu hominum.* Decium *conf. 342. num. 7.* Alex. in *l. sepe n. 58. 76. & 84. ff. de re iudi. Gabriel. conf. 42. num. 20. 35. & 42. lib. 2. Paris. conf. 22. num. 16. lib. 1.* & etiam successori Aymon. *conf. 10. num. 8.* Iofred. *conf. 10. num. 13. & seqq.* Tiraq. *de nobilit. cap. 35. num. 4.* Couar. *practi. questio. cap. 13. num. 6.* Mohedan. *decif. 217.*

185 Ideo pariter d. clausula (parito iudicato) il-
lum afficit, & contra illum, etiam non expressè condemnatum operatur, vt tenet Marefcot. *variar. resolut. lib. 1. cap. 86. à num. 35. cum seqq.* qui quidem à num. 59. & seqq. ex eadem ratione idem operari, affirmat contra tertium rei litigiosæ emptorem, cui virtualiter nocet sententia, vt alibi suo loco latius diximus) quia scilicet locum contra illum habet executio rei iudicatæ, latæ contra venditorem, à quo causam habet, siue mediata, siue immediata, vt & latè ibi per eum,

Ergo cum in nostro casu, quando sententia quis est condemnatus ad rei restitutionem, fructus etiam virtualiter intelligantur comprehenssi, & in illis rei iudicatæ locum habeat executio, ex his, quæ dilucidè & amplissimè explicuimus suprâ d. cap. 9. à nu. 93. meritiò etiam illos comprehendit d. clausula (parito iudicato) & dum non præstantur, commissionis iurisdictio remanet suspensa, tanquam nondum sequuta, & impleta conditione.

Econuerso autem quando res iudicata virtualiter non afficit rem, aut personam, puta; quia tertius releuantem exceptionem opposuit, contra quem executio, nec procedit. ideo nec dicta clausula (parito iudicato) latè Marefcot. *variar. resolutio. lib. 1. cap. 86. à nu. 42. cum pluribus sequentibus, vsque ad num. 56.* vbi etiam quæ dicatur exceptio releuans vel non, secundum naturam iudicij executiui.

Hinc etiam est, quòd cum sententia nulla minimè mereatur executionem, secundum ea quæ copiosè diximus suprâ 2. p. c. 9. & passim alibi. pariter clausula (parito iudicato) nihil operatur, vt tradit Roman. *conf. 334. num. 1. & seqq.* Felin. in *c. causam que. num. 6. vers. & istam regulam. de rescript. Ferret. conf. 308. nu. 5. vers. nec obstat.* Capu. *decif. 266. p. 2.* Rota *decif. 100. num. 12. p. 1. diuerso.* vbi hæc clausula fuit intellecta conditionaliter, hoc est, quatenus adesset iudicatum, tenet Marefcot. d. cap. 87. num. 30. & seqq. vbi testatur, hoc idem fuisse resolutum in vna Toleta. Capella. 14. April. 1595. coram Cardinali Mili. & iterum in vna Fauon. Monaster. 20. Iunij. 1607. coram Penia. in qua post arduam disputationem præualuisse tandem opinionem, clausulam istam intelligi vigore sententiæ validæ, quia sententia nulla nihil est. quo loco aduertit etiam ad hunc effectum nullitatem debere esse euidentem, & ex eisdem actis resultare debere, de quo nos latè d. 3. p. c. 9. à prin.

Quod & idem repetitur in sententia notoriè iniusta, cuius iniustitia notoriè constat ex actis, quia similiter & eo modo, cum tali rei iudicatæ sit denegata executio, minimè operatur clausula (parito iudicato), explicat optimè Marefcot. d. c. 87. num. 53. & latius de vtraque sententia tam nulla, quam euidenter iniusta, cuius nullitas, & iniustitia notoriè patet ex actis, prosequitur ipse Marefcot. d. lib. 1. c. 86. à n. 28. cum seqq. plures Doctores ac Rotæ decisiones allegans.

Igitur ex suprâdictis satis comprobatum reliquimus; dictam clausulam comprehendere fructus virtualiter in sententia comprehensos, quando sententia verbo (restituere)

tuere) vsa est, in iudicijs, quibus sui natura veniunt. ac per consequens donec restituantur, nec censetur iudicatum paritum, nec interim iurisdictio suspensionem euasisse, acideo si ante tempus integræ partitionis ea vtatur iudex, nulliter procedet, eritque appellatio quoad vtrumque effectum legitima iudicanda.

193 Nec obstant Doctores citati à Marefcot. à prin. huius quæstio. pro citaria parte, scilicet Decius & Natt. quia id, ad quod citatur, non probant, sed illud dumtaxat, vt sententia non operetur vltra id, quod ex ea necessariò inferitur, quod verissimum est, & sic tantum abest, vt nostræ officiant resolutioni, quinimo illam directè comprobant.

194 Nec etiam obstat ipse Marefcot. quia regula per eum apposta ibi d. num. 24. nempe; vt clausula non operetur vltra iudicatum, quæ verissima est ex suprâdictis, intellecta secundum ius, repugnat eius exemplo, prout probauit. Et sic respondendum est, vel manifestè errasse Marefcotum, vel illum saluando, vt procedat in iis iudicijs, in quibus aliàs fructus non veniunt sui natura, de quibus sententia, etiam vtendo verbo (restitutio) non subintelligitur.

Nec obstat illud de interesse, quod ex Rota adducit, quia cum interesse fuit in sententia omissum, omissum intelligitur, nec villo pacto tacite in rei restitutione subauditur. nec hoc ius dicitur, de quo nos amplissimè suprâ cap. 9. à prin. acideo iustissimè determinatum fuit ita à dicta Rota vt non subintelligatur.

195 Vtteriùs quæri potest; an facta per superiores declaratione, executorem excessisse; an tunc tota executio reponenda est, an dumtaxat pro ea parte, pro qua excessit. Et quòd non solum excessus, sed etiam sit tota executio reponenda, probatur primò, quoniam decretum iudicis, seu mandatum relaxatum vltra summam debitam, in totum est nullum, & etiam pro summa debita non sustinetur, sed reuocatur in totum ratione indiuiduitatis, secundum B. Castren. & alios in *l. si non sortem. §. si centum de conditio. indebi.* quam sententiam passim sequi Rotam testatur Put. *decif. 323. lib. 1.* nonnullas eiusdem Rotæ decisiones refert, & sequitur Marefcot.

196 *var. resolut. lib. 2. c. 6. n. 1. & 2.* quia cum sit decretum relaxatum partim ex causa vera, partim ex causa falsa, & pro non debito, ratione indiuiduitatis nullum est, & reuocandum in totum, etiam pro summa debita. Afflicti. *decif. 218.* Roma. in *l. 1. §. penul. ff. de verb. obliga. & conf. 454. num. 12.* vt post Marf. Curt. Iun. Natt. Roland. Anchar. & alios refert Petr. Surd. *decif. 45. num. 3. decif. 74. num. 8. conf. 39.*

197 *var. resolut. lib. 2. c. 6. n. 1. & 2.* quia cum sit decretum relaxatum partim ex causa vera, partim ex causa falsa, & pro non debito, ratione indiuiduitatis nullum est, & reuocandum in totum, etiam pro summa debita. Afflicti. *decif. 218.* Roma. in *l. 1. §. penul. ff. de verb. obliga. & conf. 454. num. 12.* vt post Marf. Curt. Iun. Natt. Roland. Anchar. & alios refert Petr. Surd. *decif. 45. num. 3. decif. 74. num. 8. conf. 39.*

num. 5. & conf. 217. num. 17. Milanen. *decif. 14. num. 81. & 82. lib. 1.* Boni. *conf. 3. num. 2.* Tiraq. *lib. 2. de retract. §. 23. gl. 1. num. 23.* Pancirol. *conf. 13. 1. num. 13.* Cartar. *decif. 39. n. 3. & 22.* Costa *de ratione rate quest. 26.* Cauaica. *de usufru. num. 209.* Barzi. *decif. 76. num. 6.* Cancr. in *p. 3. resol. cap. 17. de sent. num. 328.* Intri. *gill. singul. 173. num. 3.* Sfort. *Oddus conf. 96. num. 6.* Gama. *decif. 40. num. 4.* Giurb. *decif. 89. sub num. 2. vers. vnde est quod reuocata sententia, &c.* & quod ratione excessus sententia 198 sit in totum nulla, cum sit indiuidua, latè comprobatur Gratian. in *discepta. foren. cap. 162. à num. 18. cum seqq. tom. 1. plures allegans.*

Secundò probatur, quoniam adiudicatio, seu datum in solum, debet fieri pro mensura debiti, si autem fiat plus debito, vitatur in totum, & etiam reuocatur pro parte debiti. *l. si non sortem. §. si centum. ff. de conditio. indebi.* vbi B. & Ill. *colu. 1.* plenè Alexan. in *l. iustè possidet. colu. 5. & 6. ff. de acquir. poss. Marant. de ordi. iudi. 6. p. acti. si. de executione sententia num. 20.* Gratian. in *discepta. foren. tom. 1. c. 162. n. 33.*

Tertiò corroboratur hæc pars, quoniam fideiussor obligatus pro maiori summa, nec valebit obligatio etiam pro minori, ad quam tenebatur, secundum veriore opinionem, iuxta gl. in *§. fideiussores institui. de fideiuss. B. in l. grege §. illud. num. 2. & 3.* vbi testatur de vna opinione ff. *de fideiuss. Anto. Gom. lib. 2. cap. 17. num. 2.* vbi de communi, quidquid ipse contrarium sequatur. Seraphi. *prinul. inram. 107. num. 20.* (vbi alijs similibus comprobatur) Ill. in *l. 1. §. sed & si mihi. colu. 3. in prin. vers. secundo in quantum n. 6. de verb. obliga. & hanc esse magis veram, & in praxi receptam, testatur Ceuall. in contra commu. q. 382. in fi. num. 6. vers. sed contrariam opinionem in q. prin. Gratianus in discepta. foren. c. 162. tom. 1. quia datur pro forma à lege, vt fideiussor non obligetur in plus, quam principalis. *l. grege. & ex alijs rationibus consideratis per eundem Gratianum, quidquid sit in accessu foris, & respectu pænæ, in quibus valet obligatio fideiussoris in plus, quam principalis. Bart. in l. centum Capua num. 6. & ibi Ill. num. 5. ff. de eo quod certo loco. Idem Ill. in l. 2. §. si. num. 6. ff. qui satisda. cogant.**

Hinc locationem factam per Ecclesiam vltra nouem annos nec in tempore permisso sustinetur, latè Marefcot. *variar. resolut. lib. 2. cap. 25. à num. 8. & suprâ.* Rodoan. *de rebu. Ecclesie quest. 6. de loca. rerum Eccles. item ex præmissis in fi. num. 27.* Gratia. *vbi proxime, n. 22.* vbi alia adducit similia, quibus omnibus videtur, excessum omnem executionem vitare.

Sed contrarium iure verius est, praxique receptius esse arbitror. Primò, quoniam excessus